

ПЕТЯ ДУБАРОВА

УТРО

chitanka.info

*Дъждовни ветрове от север вейт
и плъзва по дърветата слана.
Разплакани прозорците люлеят
в стъклата си студената луна.*

*Броя беззвучно облаците тъмни,
измислям им различни имена
и вирам се във склоновете стръмни
на въздуха - висок като стена.*

*Защо нощта започна да открадва
от светлия ми млад и хубав ден?
Защо луната, тежка като брадва,
се мъчи да отчупи нещо в мен?*

*Но утрото отново се прокрадва
във нощната мътилка с бавен ход,
то идва, идва, за да ме зарадва
със светлото на своя къс живот!*

05.11.1975

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.